

Meilei

Aš kopose mačiau virpantį Tavo nuogo kuno siluetą, norėjau stipriai apkabint Tave ir švelniai pabučiuoti Tau i saldžias raudonas lūpytes, bet atsibudęs supratau, kad tai sapnas. Aš jo pamiršti negalėsiu, prie Tavo nuogo, švelnaus kūno prisiglausti aš norėsiu. Patikėk aš labai liūdesiu, jei Tavo raudonų, saldžių lūpyčių nepaliesiu savomis. Norėčiau naktimis atsibust šalia Tavęs, paglostyti Tavo virpantį nuo geismo, nuogą kūną!!!

Žinau, kad tokie sapnai, tik pasakose būna, o pasakomis aš tikiu ir jaučiu savo maža širdimi, kad Tu tiki lemtimi, Mes skirti viens kitam. Tamsiam kambary apšviesta žvakių, Tavo lūpas aš liečiu savomis ir į pasakų šalį aš skrendu. Iš ten negrišiu niekada, būsiu ten amžinai, kol švies skleistus saulės spinduliai. Dovanosiu Tau raudoną rožę, atsargiai, ten aštrūs spygliai, noriu pabučiuot Tave švelniai, noriu, kad jaustumėsi šalia manęs gerai...

Tu tyli ir nieko man nesakai. Esi paskendusi geismų jūroje ir aš ten skęstu palengva. Žinau apsispręsti Tau nelengva ar nori atverti Savo sirdį ir priimti šiltus mano jausmus, o gal ir Tu regi tokius sapnus, kur begalinė meilė aplanko Mus. Tik Tu ir aš būsime kartu amžinai ir nesvarbu, kad tai Mūsų sapnai. Pavydi Mūsų meilės, net balti dangaus angelai, tikiu, kad Mus kartu pažadins rytiniai saulės spinduliai...

Tavo lūpas švelnias as bučiuoju lėtai, mėgaujuosi Tavimi aš saldžiai, ką Tu pajutai, kai mane pamatei? Be Tavęs negaliu gyventi aš visai, skamba tai nerealiai, savo eiles skiriu tik Tau vienai. Tik Tau vienai žiūriu į akis, noriu aš perskaityti Tavas mintis. Tikiuosi dar yra viltis pamatyt Tavo meilias akis ir kerintį Tavo žvilgsnį. Nežinau kokia mūsų lemtis visa tai parodys Mūsų paslaptinga ateitis...

Staiga prasidejo stipri liūtis, ji nuplovė visas blogas mintis, tikiuosi nereiks greitu metu Mums skirtis ir nesuduš Mūsų meilės viltys, kaip labai trapus, spalvotas stiklas. Plauksiu prieš srovę, ir nesvarbu, kaip stipriai reiktų irtis. Dėl Tavęs įveiksiu didžiausią vandenyną, pasieksiu atokiausią Antarktidą. Net man šaltis nebaisus, man baisi vienatvė ir tamsi neapšviesta, plati, didelė gatvė. Žinau, kad ir Tave kankina vienatvė.

Duok man savo ranką ir einam mes išaut geismų patranką. Amurai jau sulaužė ne vieną lanką, leisdami strėles į Mūsų meilės biolauką. Tikiu, kad ne viena romantiška mūsų bendra naktis vis dar laukia. Mano tylus balsas Tave dar šaukia ir nesvarbu, kad lauke dar šalta, bet mano širdį šilti jausmai pasiekti laukia. Žvaigždė suspindo danguje ir nušvietė ji visą dangų, šiltus jausmus aš gaunu, žiūrėdamas Tau į akis.

Tavo akys man pasako daug, nieko nelauk, prie mano švelnių lūpų tuoj pat prisiglausk ir skrisk tenai toli, tenai kur būna įsimylėjeliai visi. Tikiuosi neištarsi man iki, tikiuosi jau nebeliūdi. Liūdėti jau visai neverta juk Mūsų meilė yra tam sutverta, tikiu, kad apkabinsiu Tave dar ne kartą, paliesiu Tavo lūpas šią žvarbią naktį ir nesvarbu, kad pažįstami mes vieną naktį. O man atrodo, kad pažįstami Mes esam amžinybę.

Mums neblėstančios Meilės link dingus Dievybė. Begalybė metų ieškojau aš Tavęs ir radau, neįsivaizduoji kaip toli aš skridau kol romantišką žvakių šviesą pamačiau. Iki šiol ji šviečia mano akyse, ir neužgesdama net nuo stipraus vėjo, parodo, kad greit Mes būsime Dviese. Tik aš ir Tu mėgausimės begaliniu artumu, tikiu Mūsų meilės vaisiaus gimimu. Mūsų meilės lizdą aš suku ir tikiu, kad galiu tapti tavo laimės kalviu realiu, Mūsų susitikimas ne už kalnų!

Su Tavimi begalo laimingas aš esu, dėl Tavęs neįtikėtinus stebūklus daryt galiu. Nors vis dar nuo Tavęs toli esu. Kur Tu esi dabar nežinau, bet tai nesvarbu. Užmerkęs akis Tave aš jaučiu. Nuoga Tavo kūną savo drebančią ranka aš tamsoje liečiu ir nepaleisiu aš Tavęs iš savo glėbio jokiu būdu. Į meilės kupiną naktį su Tavim keliaut geidžiu. Ten taip šviesu, kaip diena tamsiu paros metu. Kiek danguje žvaigždiu, dėl Tavęs jas nuskinti aš galiu, nors jos labai aukštai, pažadu neužtruksiu aš ilgai, išsiskleidė nuo meilės mano sparnai, pakilsiu aš į svaigų aukštį, net dar aukščiau už Mūsų meilės paukštį. Bijau nukristi aš, bet Mūsų tyra meilė stipresnė už betkokią baimę. Tu esi mano begalinė laimė ir šiluma manoj širdy. Tu liksi ten amžinai, žinau rašiau Tau jau tikrai. Nepaskutinį kartą Tau rašau eiles, noriu, kad jos užgožtų negandas visas ir liūdnas mintis nelauktas. Nuo skruosto rieda Tau ašara sūri, neverk prašau daugiau, juk Tu mane turi, gana skęsti liudesy, sakyk Tu jam sudie ir uždaryk Tu jam duris...

Ir niekad neįleisk. Jeigu kas buvo blogai prašau man Tu atleisk ir niekad Mūsų meilės paukštės nepaleisk. Atsigręžk Tu į mane, palieski mano lūpas savomis ir mintimis išstark gražiausią žodį - myliu! Nors aš dabar tyliu, bet tai nesvarbu, užmigti be Tavęs nebegaliu, švelnų, moterišką, Tavo balsą savo ausyse girdžiu, aplinkui taip tamsu ir nyku, juk jau šalta žiema pasibeldė pas mane. Snaigės krenta palengva, Tu neįsivaizduoji, kaip aš noriu pamatyt Tave ir prisiglausti, ir Tavo virpanti kūną jausti. Kiek aš galiu Tave prikimusi balsu šaukti, tikiuosi pagaliau išgirsi Tu mane nakties tyloje. Mes abu jau meilės saloje, gyvensime tenai amžinai ir neišblės Mūsų jausmai žinau aš tai tikrai. Megausimės viens kitu saldžiai, tartum žibutės mėlyni žiedai. Nuskrido Mūsų laimės aitvarai, kur šviečia meilės švyturiai. Tu į akį man kritai, nurengiau Tave žvilgsniu nuogai ir susijaudinau aš labai ar Tu nors kažkokią trauką man pajutai? Sakyk man atvirai ir akių neslėpki. Kaip man užkariauti Tavo širdį...

Ir ką man dėl Tavęs padaryt man palieпки! Skaistus saulės spindulėli švieski ir neužgesk niekad, net tamsią gūdžią naktį. Aš jaučiu meilės alkį tikiuosi pasisotinsiu aš Tavo raudonom prisirpusiom drėgnom lūpom... Esu dėkingas aš tom kopom, dėl kūrių Tave pamačiau visu moterišku gražumu nakties žaisme. Su Tavimi aš jaučiuosi lyg sapne, nenoriu aš iš jo pabusti, tikrai ne!!! Tave surasiu aš net tirstam rūke, pasiklydau aš jausmų labirinte, jaučiu išėjimo durų čia nėra, man jų ir nereik, nes man gera greta Tavęs. Į stebūklų šalį Mūsų šilti jausmai vėl nuneš. Tenai nėra vietos liūdėsiui, nei ašaroms karčioms, nei begaliniam šalčiui šaldančiam Mūsų jausmų upes. Užmerki Savo akytes ir jauski mano lūpytes saldžias savomis. Dėl Mūsų meilės šaltą žiemą pradės lyti gėlėmis, noriu, kad Tu mane nurengtum bent akimis ir mintimis paskęstum į geismų jūrą, gelbėti iš jos Tavęs nereikės, nes tai mirażas glūdumoj dykumos, dėl Tavęs stipriai širdis plakti niekad nenustos. Net nuo baisiausios pavydo audros.

Neišstarsi sudie Tau niekad! Kad ir kaip stipriai miškai oš. Mūsų Tyra meilė Tau begalinį džiaugsmą dovanos, amūrai meilės dainą Mums dar ilgai dainuos, jų strėlės nesibaigs niekad. Ir niekas Mūsų neišskirs net toliai tolimi ir žvilgsniai svetimi.

Mūsų Tyri jausmai niekur nedings tikrai, Mums padės amūro kerai. Mūsų šilti namai niekada nepasieks išsiskyrimo spinduliai. Lėtai, lėtai bėga dienos, bėga naktys, nepavys Mūsų niekas niekada Nei šalna, nei dargana, Mūsų širdyse bus vasara karšta ir amžina.

Stoviu aš šalia Tavęs, nuogu kūnu jaučiu Tavas stangrias krūtis, Tu alsuoji kaip paukštis pakliuvęs į liepsnas kaitrias. Nebučiuos nieks svetimas lūpas Tavas saldžias, išskyrus aš! Nepaleisiu aš Tavas rankas, braidysiu su Tavim po aistrų girias. Tavo nuogas kūnas mane iš proto išves! Skęs Mūsų mintys geimsų jūroje kupinoje, kokie jausmai dabar užplūdo širdyje? Noriu šokti nuogas su Tavimi meilės lietuje. Su Tavimi esu devinatme danguje...

Už Tave raudono vyno taurę aš keliu, išgėręs ją palepinu Tave bučiniu saldžiu. Su Tavimi rožėmis klotu keliu aš einu, vingiuotas kelias Mums nebaisus jokių būdu. Dėl Tavęs į geismo bedugnę aš grimzti ketinu. Su Tavimi būdamas aš visai neliūdžiu, nes skambų Tavo juoką aš girdžiu. Pasimylėti aš su Tavimi dabar geidžiu. Lūpomis aš Tavo spenelius jaučiu. Nustot mylėt Tavęs neketinu. Noriu, kad gimtų Mums mergytė.

Aš Tave mylėsiu amžinai, kaip ir Mūsų dukrytę! Glamonėsiu Tavo visą nuogą kūną iki ryto... Mūsų meilės gėlė dar nenuvyto, nei vienas žiedlapis dar nenukrito. Liūdesio akmuo susipažinus su Tavimi nuo manęs nusirito. Šilti lietaus lašai ant Mūsų nuogų kūnų krito, nepastebėjom net kaip prašvito. Gražus ir naujas rytas laukia Mūsų meilės vaisiaus. Jis labai saldus, į vasarinį medaus skonį panašus. Kopinėsim medų Mes abu ir nesvarbu kaip taip saldu...

Gulėdama Tu ant manęs nuoga jauti, kaip aš tirpstu nuo begalinės aistros ir nuo Tavo kūno šilumos. Mūsų vardus amūrai ne karta dar kartos. Be paliovos galvoju aš tik apie Tave. Būsiu su Tavimi ne tik erotiniam sapne, bet ir baisiam košmare. Šviesa Mūsų akyse neužgęs niekadam prisiglauski prie manęs neklaužada Mana. Tavo tyros meilės ir aistringų būčinių man netrūks niekada. Tikiuosi Tava širdis nuo mano jausmų nealkana... Ryto rasa kutena Mūsų kūnus nuogas...

Mūsų aistros net tornadai neužpūs... Mūsų išsiskyrimas man bus labai bausis, nepadės net skaitūs saulės spinduliai... Tu atro dai nerealiai bučiuosiu vėl Tave švelniai, nurenginėsiu Tave lėtai, nebijok nesušalsi Tu tikrai, atiduosi visą savo kūno šilumą tik Tau vienai! Dviese gyvensime Mes ilgai, šypsosis saulė Mums plačiai ir šildys Mūsų meilės guolį amžinai... Neįsivaizduoju, kaip Tu be manęs iki šiol gyvenai? Su manim geismų jūroje Tu paskendai...

Netrūksta Mums ten oro visai, Mūsų gyvybę palaiko šilti jausmai. Tu kvepi labai skaniai, Tavo aromato nepamiršiu dar ilgai... Nepaliksi Tu manęs tikrai, neleis mano kerai ir voratinkliai stiprūs. Mūsų vardus amūrai dar ilgai kartos... Mūsų jausmų net pikti šešėliai neužgoš... Kartosiu Tau myliu nuolatos! Liūdesys ir vienatvė Tavęs nebe kamuos. Amūrai Mūsų meilės dainas ilgai dainuos. Mūsų meilės vaisius sirps bepaliovos...

Apkabinęs Tave laikysiu savo glėbyje iki sutemos. Sulauksime Mes dar ne vienos aušros. Pasodinsiu meilės medį dėl Mūsų dukros, nebaisios bus jam net didžiausios šalnos. Šis Mūsų meilės medis augti nenustos, pasieks jis dangų be galo brangų...

Šiltus jausmus Tave pamatės gaunu, dėl Tavės visas liūdesio sienas aš griauanu, nieko neįveikiamo nėra, nes Tu esi šalia...Tavo plaukus kedena vėjas...Kedenčiau aš jei būčiau vėjas, bet aš esu Tave beprotiškai įsimylėjas...

Tokios kaip Tu aš neesu turėjas.Mūsų šilti jausmai pro kraštus liejas...Patvino upės, ežerai ir vandenynai, ne nuo lietaus, o nuo tyrų jausmų...Tokios kaip Tu niekad neesu regėjas, net sapne, kuris aplanko dažnai mane, net jokiam romane.Meilės svaja aplanko mane, kaip pabundu naktį, net tamsoje aš matau Tavas spindinčias akis nuo Mūsų begalinės tyros ir nekaltos meilės...Tikiuosi Tau patinka mano banguotos eilės...

Labai trūksta man Tavo tyros nekaltos meilės.Tik su Tavimi vingiuotu labirinintu lengvu žingsiu man einas, tikiu, kad niekad neužgęs Mūsų beprotiškas meilės geismas...Aistra degs Mūsų širdyse visada, gana Mums būti vienišiams, gana bučinius dovanoti svetimiams.Žinau, kad nekalta meilė nepatinka net amūrams piktiems...

Kaip gera Mums mėgautis viens kitu nuogiems, dėl Mūsų meilės pavydas kyta svetimiams, net tiems kurie yra be gali mylimi...Abipusių glamonių prašosi Mūsų kūnai virpantys,šilti...Mūsų jausmai tokie tyri, kaip Tavo ašara ant skruosto riedanti, sūri...Tikiuosi Tu džiaugiesi, kad mane turi!?Mes čia esam nebevieni, nuo manęs dukrytę Tu turi...Vardan Mūsų šiltų jausmų, jai "Meilės" vardą duot gali.Mūsų dukrytė labai graži, į Tave yra labai panaši...

Tu ją krūtimi maitini, ji žiūri į Tave spindinčiomis iš džiaugsmo akimis.Ji jaučia Mūsų tėviška meilę maža širdimi....Pavirsiu aš kaitria ugnimi, apsupsiu Mūsų jaukius namus, kad betkoks šaltis neužkluptų Mus.Žiema šalta, ji negailestinga yra, bet Mūsų meilė stebuklinga nebijo net viesulogalingo...Mano jausmai Tau niekur nedingo, nebijok, mane glamonėmis apdovanok...Ir meilės nakčiai mane bent akimirkai pavok...Apie kitus Tu ne nesvajok...

Dėl manęs meilės šokį Tu sušok.Pavydo labirintuose nebeklajok!Prašau sustok ir saldžiai mane vėl pabučiuok...Amūro strėlių nebeskaičiuok, paslaptinam geismui tuoj pat atsiduok....Su manim Tau bus jauku ir gera dėlto tikrai nedvėjok ir Savo nuogo kūno šiluma mane apklok.Prašau dar kartą nusijuok, daugiau niekam savęs neatiduok...

Meilės Deive palaiminimą Mums duok,globoti Mūsų niekad nenustok!Mūsų meilės gėlei,šilumos,saulės spindulių ir vandens dovanok!Meile Mūsų nusijuok,eilėraštuką Mums padeklamuok...Apie Mūsų išsiskyrimą net negalvok,to niekada nebus net nedvėjok!Būk dukryte Mūsų amžinai laiminga ir Savo būsimo vyro mylima,Tau Mūsų meilės simfonija nesvetima,ji Tau labai artima,ji gros Mūsų širdyje visada...

Ateis ta diena, kai Tu dukryte paliksi Mūsų jaukius namus, be Tavęs bus liūdna tikrai bus...Tikiuosi su būsimo vyru, dukrytė Mūsų, laiminga santuoka bus...Išsiskyrimo vulkanai Mums niekad nenusubus, švies skaisti saulė ištisus metus...Sujungė meilė, Mūsų likimus, dukryte ir Tavo namus aplankys gandas prierašus...Trise Tau bus daug smagiau pajusi tikrus motiniškus jausmus...Jūsų meilė tikiuosi niekada nesuduš.Tavo vaikelis bus visad mylimas ir saugus...

Tikiuosi rožėmis klotas kelias jam bus.Pražys ir pas Tave meilės gėlė amžina, nepakirs jos neganda jokia.Būsute greit ne dviese, o trise, dviguba meile būsi apgaubta...Pažadu, nesijausi niekad vieniša, dukryte Tu Mana!

O Mažyle, tikiuosi mano šilti jausmai Tavęs nenuvylė. Jie šiluma Tavo krūtine užpildė... Mūsų meilės vaisių skaidūs saulės spinduliai sušildė. Mano aistringomis glamonėmis Tavo nuogą kūną užtvindė... Būdama Tu su manimi nedingsta Tavo šypsena veide ir neberieda skruostu ašara sūri... Mažyle ką jauti, kaip mano lūpas Tu lieti? Jaučiu, kaip Tu visa virpi iš geismo... Šią naktį Tu nori romantiško žaismo... Tavo bučinių saldžių vertė man didesnė net už maisto...

Mūsų svajonių šalyje nesninga niekada, būna vasara šilta ir amžina... Romantiška naktis Mūsų laukia abiejų. Visą naktį Mes megausimės viens kitu, užmigti be Tavęs aš net neketinu. Noriu aš labai Tavo bučinių saldžių, nuo jų aš tirpstu, kaip pavasarinis, baltas sniegas nuo saulės spindulių kaitrių. Jaučiu, kaip Tu nurengineji mane kol kas tik žvilgsniu, Tikiuosi aš Tau patinku koks esu. Būdamas aš su Tavimi aš neliūdžiu, vietos liūdėsiui nėra, jos nebus manyje niekada!

O meiles Deive, mano šilti jausmai po truputį Tau bunda... Savo saldžiais bučiniiais mane Tu gundai, apkabink mane stipriau, kad aš būčiau kuo arčiau, Tavo nuogą kūną jausčiau ir į svajonių šalį su Tavimi aš nusigaučiau... Kelias tolimas laukia Mūsų, ten su Tavimi laimingas aš be galo būsiu... Mes iš ten negrišime niekada, kelio atgal iš ten tikrai nėra. Nebaisi Mūsų šiltiems jausmams net pavydo audra paslaptinga, ar Tu jauti bučiuodama mane, kaip esi man reikalinga!

Tikiuosi Tau gera mėgautis manimi nuogu lovoje... Tikiuosi patenkinu Tavo slapčiausias erotines svajones, kur Mūsų patirti orgazmai Mus nuves? Tūrbūt į tas erdves, kur nėra liūdėsio ir ašarų sūrių, pavydo žvilgsnių piktų ir naktų, bemiegių, neramių... As vėl tirpstu nuo Tavo bučinių, be galo saldžių, aš jų visdar geidžiu, o Tu ar manes visdar geidi? Atsiverk, ko tyli? Nesakysiu niekam, ką man Tu jauti!

Kada aš liesiu Tavo nuogą, švelnų kūną atsakyk mieloji! Man patinka kai Tu aimanuoji... Iš malonumo Tu devintame danguje skrajoji, glamonėti manes nenustoji... Tikiu, kad ateis ta, Mūsų naktis bendra ilgai lauktoji! Tikiuosi ir Tu apie tai svajoji ir pamiršti manes visai nenori. Mano jausmai Tau yra labai tyri. Mano meile ką Tu jauti, kai mane viena palieki, tikiuosi labai neliūdi, tokie išsiskyrimai tikrai laikini. Liudėsy Tu skandini būdama atvira su manimi...

Tik dėl Tavęs, tik dėl Tavęs skinu ramunes, tik dėl Tavęs aš Tau jas skinu. Nors dabar jau žiema šalta, bet dėl Tavęs savo sode aš jas auginu. Tik dėl Tavęs labai jas branginu. Tikiuosi gera Tau, kai jas Tau dovanoju. Būsiu amžinai Tavo mylimuoju, kiekvieną dieną aš apie Tave galvoju, mylėti Tavęs nenustoji. Būsiu su Tavimi aš švelnus, Tau tai garantuoju. Laukiu pavasario labai šio sezonu šaltuoju. Savo šiluma Tave kasnakt apkloju, Tavas lūpas prieš miegą aš bučiuoju.

Nuo Mūsų šiltų jausmų tirpsta Antarktidos ledas pamažu, ten yra gražu vanduo plaukia ledu, pingvinams ten jau nesaugu keliauja jie gyvent kitur. Meile mano savo kerais mane užburk, aistros židinių užkurk, kopinėsim saldų medų iki ryto, nesvarbu, kad jau prašvito. Medus labai saldus, į Mūsų meilės vaisiaus skonį panašus, man patiko Tavo pirmas bučinys saldus, tokio niekad nebebus. Mane gundo Tavo nuogas kūnas švelnus į aksomą panašus. Tu sugundeit net amūrus pavydžius!

Smarkūs tornadai pūs, jie negailėstingai draskys medžius ir tą medį kuris Mums yra begalo brangus. Tikiuosi pavyks Mums išsaugoti bent jaukius namus. Be jų užklups šaltis negailėstingas ir baisus!

Su Tavimi esu labai laimingas, sakiau Tau tai tūkstantį kartų, dabar noriu gauti Tavo bučinuką saldų! Kuo toliau, tuo saldžiau ir sunkiau atsiplėšti nuo lūpų Tavų, artimų ir apkabinimų švelnių! Džiaugiuosi, kad pakerėjau aš Tave savo žvilgsniu nuoširdžiu ir tyru...

Aš su Tavimi visą naktį maudysiuosi nuogas auksinėje, didelioje, sukūrinėje brangaus šampano vonioje. Kaip gera viens Kitu mėgautis žvakių šviesoje... Mūsų kūnai labai saldūs, jie paskendę aistroje. Mums pavydi net romantiška pora... Mums saldžių glamonių negana, tikiuosi Tu jauti palaimą būdama mylima... Tu tapai man labai brangi ir artima! Sutikus Tave mano širdy užplūdo jauki šiluma...

Skaisti aušra pažadino Mus ryte, gera buvo maudytis brangiame šampane... To neįsivaizdavau net erotiškame sapne... Mano meile ar dažnai regi sapnus apie Mus? Mūsų šiltų jausmų pabaigos nebus... Tie jausmai skalauja net atokiausius krantus... Mūsų viltys būti amžinai laimingiems neduš... Jei Tu mane paliksi, net neįsivaizduoju kas bus, turbūt dangus grius, nuo sausros visa gamta išdžius. Pasaulio pabaiga užklups Mus visus, net įsimylėjelius tikrus ir nekaltus...

Meilės gerimą aš Tau gaminu, kad megautumės begaliniu aistros svaiguliu, saldžiu... Susukau Tau galvą nuo glamonių švelnių, patinka mėgautis Tavo kūnu nuogu, tegul visi svetimi sprogsta nuo pavydo keliamų audrų. Neprileisiu nieko prie savų krantų... Mūsų meilės tvirtovė yra iš sienų storų, neįveikiamų. Neatrūksta Mums karališkų bučinių. Juk aš karalius Tavo akyse esu, nors balto žirgo aš neturiu, man jo ir nereik, nes aš turiu sparnus, bet kur nuskristi aš galiu...

Net Marsą dėl Tavęs pasiekti ketinu, nors ten labai tuščia ir nyku, bet man nei kiek nebaisu... Prisodinsiu ten aš meilės vaisių, tropinių, ivairių, kad būtų ten gera ir jauku, tikiu kad niekas nenuvys jokių būdu, nes užteks skaisčių saulės spindulių ir Mūsų jausmų tyru! Pasodines vaisius aš vėl pas Tave skubu, būsiu už akimirką kelių..

Aš nubundu nuo Tavo bučinių saldžių, nepamiršiu lūpų Tavų raudonų, glamonių nekaltų... Kiekviena akimirka su Tavimi aš branginu... Kasnakt Tave apgaubiu savo begaliniu švelnumu su Tavimi aš svajonių šalyje gyvenu. Amžinai jaunas su Tavimi aš esu. Lovytėje Mūsų antrą vaikelį aš supu, ir Jį savo šilumą apgaubti ketinu. Mūsų graži šeima, tokios niekur nėra ir nebus, Mūsų tyros meilės žvakių niekas neužpūs, net vėjas atšiaurus...

Į Mūsų meilės šaly mane paslapčia vėdi. Tikiu, kad Mūsų jausmai bus amžinai šilti! Gera man, kai mano lūpas Tu lieti, ir paleisti iš Savo glėbio manes net neketini... Jaučiu savo širdimi, kad Mūsų pasimatymas jau nebetoli... Galbūt Mes esam viens kitam skirti! Tegul Mus užvaldo jausmai šilti... Po meilės labirintą Mes vaikštom kolkas vieni... Tikiu kad greitai būsime viens kitam ištikimi...

O Saule, mano Saule, kur gi Tu esi? Tu taip toli, net balso mano negirdi ir mano nuogo kūno šilumos dar nejauti... Tikiu, kad visa tai bus ateity... Patiks man Tavo būčiniai nekalti, ir šilti jausmai įsižiėbs širdy! Manau Mes esam teisingam kely, Mūsų šiltų jausmų labirintas jau nebetoli... Tikiu, kad Tu jau nebeliūdi, apkabint mane švelniai geidi...

Mano mieloji Saule, Tu man nori padovanoti Savo nekaltybę... Ją branginai ilgai, tik dėl manes aistros pagundai pasiduoti pasiryžai... Nebijok Tavęs aš nenuskriausiu tikrai, glamonėsiu tik Tave vieną aš saldžiai...

Džiaugiuosi, kad Tu saugojai, taip save, o sutikusi mane skaistybę praradai... Nesvarbu, kad esi jau neskaisti, bet mano širdyje liksi amžinai skaisti. Dėl Mūsų vestuvių data jau nuspręsta... Po mėnesio būsime jaunavedžiai! Tavęs tokios, aš ieškojau ilgai...

Sutikau Tave aš nelaukta, jaučiu kai mane Tu pamilai... Aplink mus skraido balti angelai, globos jie Mus amžinai... Tikiuosi Mūsų pirmą, Tavo gyvenime naktį prisiminsi dar ilgai. Tą naktį Tau su manimi buvo gera labai, nors su baime Tu jos laukei. Su tavimi mylėjausi aš atsargiai, žinau, kad skausmą Tu jutai... Neleisiu jaustis Tau vienišai, Tave nešiosiu aš ant rankų amžinai... Tegul mano tyros meilės pavydi net dangaus angelai...

Viltis būti su Tavimi amžinai nemiršta, ji visada gimsta, kai apkabinu Tave ir bučiuoju lūpas Tavas saldžias! Bučiuosiu ir Tavas akis užmerktas, nepamiršiu Tavo glamones nekaltas ir tyras. Švelnias Tavas rankas ir džiaugsmo ašaras nelauktas. Pasakosiu prieš miegą pasakas romantiškas apie Mūsų meilę begalinę, ji labai šildo mano krūtine. Man labai patinka Tavo oda šilkinė, priskinsiu Tau gėlių pilną pintinę ir keliausiu į Mūsų meilės gimtinę!

Man patinka kai tik mane Tu bučiuoji saldžiai. Be manęs niekas nelietė lūpų Tavų saldžių, nors esi Tu girdėjusi žodžių meilių iš vyrų svetimų. Džiaugiuosi, kad tapai mano žmona, nors man piršosi ne viena, aš atsilaukiau jų meilės kerams, galiu dėkoti tik meilės angelams, ir Tavo šilptiems jausmams, kurie užplūdo mane senai, kai maža buvai į akį man tada kritai, pamilau aš Tave nelaukta, visas žvaigzdes Tau dovanosiu, nors jos yra aukštai, pasiekti jas padės sparnai!

Tavo šilta šypsena mane sušildys, Tavo saldus būčinyš mano lūpas suvilgys. Mūsų tyra meilė, vienišius nutildys, žvakių šviesa Mūsų namus jaukumu užpildys! Tavo bučiniai mane nugirdys! Meilės ritmu plaks amžinai Mūsų širdys, vienvėdis jos tikrai nematys, liūdesys jau Mūsų nebeaplankys, Mums švies skaistus saulės spindulys, kelią rodys į stebuklų šalį, kur gyvena viltis, kuri Mūsų niekad neišskirs! Mums nebaisi tamsi naktis net tolima bendra, miglota Mūsų ateitis...

Aš Tave sapnuoju dažnai, patikėk man nenusibodai visai! O Tave aplanko tie sapnai, kai mane juose matai? Su naktiniais Tu atrodai nuostabiai, apkabini mane nelaukta, pabučiuoji švelniai, noriu, kad tai tęstusi amžinai, sakau Tau aš atvirai. Globoja Mus balti angelai, jų kerai neleis Mums gyventi atskirai. Tyrai meilei pasidavei Tu nejučia, nežinojau, kad seniai myli mane, tyra meilė man įsižiebė tada, kai pirmą kartą pamatei mane! Dabar esu su Tavimi aš amžinai šalia!

Džiaugiuosi, kad skaisti buvai, kai būti mano pora Tu sutikai. Tu ant molberto Mūsų paveikslą tapai, ten tiktai dominuoja ryškūs dažai, ne vienam Tu savo nuoširdumu ir grožiu širdį sudaužei. Žinau netyčia tai darei, džiaugiuosi, kad mane vėl sutikai. Mano glamonių jūroje tada skendai, pavydėjo net tyri angelai, plasnojo ju sparnai, jie saugos Mūsų meilę amžinai!

Pirmieji Mūsų bučiniai buvo nekalti, Tu esi labai saldi į medaus nektarą panaši. Esi dabar ir būsi visados manoj širdy. Net tamsioj naktį aš rasiu Tave, nes Tu spinduliuoji aistra. Su manimi būsi amžinai jauna, sustos laikas nejučia. Paslapčia pabučiuoju aš Tave miegančią gyliam sapne, Tu žinai, kad pabudusi ryte rasi mane šalia, taip bus visada net liūdnam kine. Mano akyse Tu būsi mylima visada, net tada kai būsiu su kita. Mano gėlių Tau negana, nors jau pilna vaza!

Kai Tu dar buvai visai maža, aš mačiau tada Tave, Tu man labai patikai, užkalbinti Tavęs drąsos pritrūko man tikrai. Tada man Tu šypsojaisi skaisčiai, apkabinti mane norėjai, bet nedrįsai. Ir štai po daugelio metų sutikau Tave nelauktai, tada aš pabučiavau lūpas Tavas švelniai, ir išstariau Tau, būk mano amžinai! Nedvejodama Tu sutikai ir Mes vyras ir žmona jau esame senai. Pas Mus jau du vaikai, apie trečią vaiką Tu mastai, ka pajutai, kai mama tapai?!

Tave myliu labiau nei savo brangiąją tevybę. Tikiu, kad Mūsų meilės žiedlapio dar niekas nenuskynė ir nenuskins jo niekas niekada, nes amžinai aš būsiu su Tavimi šalia. Ir liūdesy ir džiaugsmu, erotiniame sapne ir baisiam košmare. Patinka man kai Savo švelniomis rankomis apkabini mane. Tu atiduoti Savo šilumą ne man vienam, jos užtenka ir Mūsų mylimiems vaikams. Ir būsimiems Mūsų anūkams šilumos tikrai užteks!

Pakaks Mums abiemis liūdeti, meilės ginklų nesiruošiu niekada sudėti. Visada svajojau Tave aš šalia turėti. Gera man Tave mylėti ir į Tavas akis žiūrėti. Patinka man su Tavimi kalbėtis ir gera apsikabinus kartu patylėti. Daug Mums labirintų teko kartu nugalėti, daug naktų teko Mums vienišiams sedėti ir iki ryto labai liūdėti. Mūsų likimus buvo sunku nuspėti, kai Tave aš apkabinu, Tu pradedi visa virpėti!

Nuo Mūsų aistros danguje pradeda žaibuoti. Visi vieniši liko nuginkluoti. Savo kerus reikėjo prieš Tave man panaudoti, kad galėčiau Mano meile Tave suvilioti. Nenusibodo man šias eiles tik Tau deklamuoti. Tu man esi labai brangi, brangesnė net už auksą skurdžioj šaly. Patinka, kai Tu visa virpi manam glėby. Užtenka būti Mums svetimų apsupty ir skęsti liūdesy, man liūdna, kai Tavo skruostu rieda ašara sūri. Mano meile dėl ko gi Tu verki, juk Tu mane turi!

O Meile tik su Tavimi pradedu stebuklų šalyje egzistuoti. Nenustok niekada apie mane galvoti. Net tada kai negali manęs bučiuoti, net žvaigždutės danguje pradeda Mums šypsotis.

Kaip norėčiau lietuje su Tavimi bučiuotis. Dėl Mūsų tyros meilės, amūrai turėtų didžiulis, savo strėlių nereikia jiems skačiuoti. Mūsų meilės labirinte privalai nesustoti. Tyriems jausmams turi Tu atsiduoti. Nenusibodo man meilių žodelių Tau kartoti. Žibutėmis noriu Tave žiemą visą apkloti!

Kai Tu šalia, aš galiu eiles Tau deklamuoti, kai Tu šalia, aš galiu Tave saldžiai bučiuoti, tyrą meilę galiu tik Tau aš atiduoti! Kai Tu būni su manimi, pradedi skrajoti! Amūrams dėl Mūsų tyros meilės turime Mes dėkoti. Džiaugiuosi, kad turiu kam gėles dovanoti. Ir savo šilumą turiu kam atiduoti! Kaip gera man su Tavimi apie tyrą meilę man svajoti! Nebijoki tyriems jausmai Tu atsiduoti, pažadu, Tave niekada nenustosiu aš globoti. Gali man savo meilės dainą man dainuoti!

Mieloji Kunigunda, kai Tu mane saldžiai bučiuoji, po truputį aistra man bunda. Meilės varpai mano širdy jau dunda. Su Tavimi seniai, nesibučiavau taip karštai. Pirmieji būčiai buvo skaistūs, kaip saulės spinduliai. Tikiuosi Tu mylėsi mane amžinai. Kai Tave matau jausmai nubunda, kai pavasary gamta. Tikiu, kad Tu esi man vienam skirta. Nepaskutinį Adomo obuolį suvalgėm Mes dar kartą. Gundei Tu mane savo žvilgsniu ne kartą. Apkabink mane dar kartą ir nepaleisk niekados!

Man su Tavimi gera, kartu apsikabinus bent akimirka žvakių šviesoje patylėti. Palengva pradeda aušra artėti. Žibutės neužilgo pradės žydėti, saulė ima vis ryškiau spindėti. Kaip noriu su Tavimi ant jūros kranto aš gulėti ir į beribį dangų žiūrėti. Romantiška muzika Mūsų jaukiame kambaryje pradeda skambėti, žvakių liepsna pradeda plazdėti. Kaip gera man Tave glamonėti, Tu pradedi visa virpėti. Pradedu dar labiau Tave mylėti, mano jausmai Tau labiau pradeda šiltėti.

Tavo moteriškas žvilgsnis bet kokį vyrą gali pakerėti. Kunigunda Tu esi, pavydi man Tavęs visi. Džiaugiuosi, kad mane apkabinti gali ir ilgai nepaleisti. Mūsų meilės naktis privalo tęstis amžinai, nepažadins Mūsų net skaistūs saulės spinduliai. Visą naktį mane Tu bučiavai saldžiai, prisiminsiu Tavo lūpų skonį dar ilgai! Mano meile ką jutai kai kitus vyrus Tu paslapčia bučiavai. Daug meilės romanų Tu parašei, geriausias yra apie Mus, manau aš tai tikrai!

Glamonių jūroje su manimi neseniai skendai, meilės skonį pajutai, iš malonumo Tu devintame danguje su manimi buvai, pavydi Mums net didžiausi įsimylėliai. Gal vėl aplankys Mus nelaukti gandrai... Nuo meilės vyno visa Tu išraudai, bet vistiek man patikai. Apkabinu Tave švelniai! Tikiuosi Tu nesušalai, nes lauke žvabūs orai, net sušalo angelai. Išsipildys mano pažadai, Mes gyvensim amžinai!

Nuo meilės įraudę Mūsų veidai. Danguje skraido Mūsų meilės aitvarai, jie šiltų jausmų pranašai, jie yra labai aukštai. Suvaldyti tuos aitvarus man pavyks tikrai. Man padės paslaptingi kerai ir mano dideli, angeliški sparnai! Mano Meile, ką Tu pajutai, kai mane pirmą kartą saldžiai bučiavai. Mūsų pirmo būčinio skonį prisiminsiu amžinai! Užmerkęs akis aš skaitau Tavas mintis. Bus dingstis Tave saldžiai pabučiuoti ir visą savo šilumą Tau atiduoti!

O Saule, mano Saule Tu labai aukštai esi, turbūt kitą berniuką Tu myli. Esi man labai brangi, Tave pasiekti svaja yra nereali. Dėlto Tu nepasiekiamo man esi! O Saule, esi labai kaitri, mane sudeginti gali. Paskutine žinute Tau aš rašau, visą naktį dėl Tavęs verkiau, net akių nesumerkiau. Žinau aš niekas Tau esu, pakerėjai mane savo švelniu balsu, tyloje aš jį vis dar girdžiu! Į liūdėsio bedugnę aš krentu, man viskas jau nebesvarbu, žinau, kad Tave aš prarandu!!!

O Tu mane myli? Prisipažink man, ko tyli? Ar tuos pačius, šiltus jausmus man Tu jauti? Ant Tavo skruosto rieda ašara sūri. Matau, kad mane Tu dar labiau myli! Ta ašara labai skaidri į deimantą ji panaši. Tyri jausmai sieja Mūsų likimus, ir nesvarbu kas ateityje bus. Mūsų tyra meilė niekada nežus. Ji nugalės visus karus. Ta tyra meilė stipriausia už betkokius pavydus, kuris kartais supa Mus. Nuo Mūsų meilės pasidarė žvaigždėtas dangus! Tokio niekada daugiau nebebus.

Kaip Tu kitus vyrus bučiavai jų nemylėdama visai, apgaudinėjai Tu save, buvai nemylima. Kai Tave aš sutikau tapai man artima iš pirmo žvilgsnio pamilau Tave. Šokom Mes abu tada vasariškam lietuje, švietė ryškiai žvaigždės tada Mums danguje. Vėliau Mes maudėmės meilės jūroje dviese, tada jūra buvo labai šilta, ilgai aš prisiminsiu vasarą šią, kaip saldžiai bučiavau Tave. Šilto jausmo nepatyrčiau net geriausiam sapne. Žvaigždėmis pradėjo lyti čia, buvo gera Mums dviese!

Žvaigždžių lietuje aš stovėjau švelniai apkabinęs Tave. Tamsą pakeitė ryto aušra nakvojome Mes tada paplūdimyje, jūros ošimą girdžiu iki šiol savo ausyse! Tada naktį buvo labai šviesu beveik, kaip saulėtos dienos metu.

Po įspūdingo lietaus danguje neliko žvaigždių, jos krito, kaip mažos snaigės pamažu, galėjai sugalvoti vieną norą Tu, jis išsipildys greitu metu, aš tuo tikrai tikiu, nes Tavas lūpas savomis liečiu, meilės šalyje vėl su Tavimi esu ir liksiu ten amžinai!

Tavo nagučiai lakuoti raudonai. Ši spalva Tau tinka labai. Tavo lūpos išdažytos ryškiai, Tu savo lūpdaziu bučiuodama mane visa nudažei. Tu gamini labai skaniai, taip gardžiai nevalgiau jau seniai. Nepamiršiu, kaip pirmą viliotinį man šokai, net pačią meilės Deivę Tu pranokai. Iki Tavo gundymo meno man tolokai. Apie tokį meną tik drąsios moterys nutuokia. Paukšteliai Mūsų meilės dainą suokia. Mūsų meilės vaisiais labai prinokę. Jie yra saldoki, niekam ragaut neduoki!

Apsikabinusi mane švelniai, lėtą meilės šokį Tu su manimi sušoki. Į Mūsų meilės guolį Tu plasnoki. Visą aistrą man Tu atiduoki. Apie begalinę Mūsų meilę nesiliauki Tu svajoti! Labai patinka man su Tavimi dangumi skrajoti. Akmenėlis turi šaltą širdį, pas Tave nebus tokia šalta niekada, tikrai nebijoki. Tavo širdyje bus tik šilti jausmai, globoja Mus balti meilės angelai, dideli jų sparnai. Jie yra labai aukštai, pasiekti juos galime tik Mes abu. Be galo aš Tave myliu!

Lėtai, lėtai Tu mane bučiuoji su lūpomis ir liežuvieliu saldžiai. Saulutė šypsosi Mums plačiai. Tave myliu aš labai karštai, sakau Tau tai nuoširdžiai! Meilės labirintu su Tavimi aš einu išdidžiai, nebaisūs Mums net aštrūs rožių spygliai! Patinka, kai man Tu šypsaisi kerinčiai. Su raudona suknele Tu atrodai nuostabiai, palaidi Tavo šviesūs, garbanoti plaukai. Tu kvepi labai gaiiviai, Tau labai tinka šie kvapai, jų kvapą prisiminsiu dar ilgai!

Gera man Tavimi rūpintis ir Tave globoti! Glamonėmis Tave visą apkloti! Mėlynas žibutes Tau dovanoti meilės dainas dainuoti tik Tau vienai savo eiles deklamuoti. Šeimyninei fotosesijai pozuoti. Savo paveiksle Tave vaizduoti. Tame paveiksle labai ryškias spalvas teko panaudoti. To paveikslo aš niekam nežadu atiduoti. Tik Tau vienai vestuvių metinių progą šį paveikslą žadu Tau padovanoti!

Stiprus vasariškas meilės lietus nuplaus Mūsų nekaltus likimus. Jisai nepažadins Mus, nes Mes sapnuojam meilės sapnus. Mes čia sapne, deginamės kopose po žvaigždėtu dangumi. Mes esam viens kitam labai artimi. Tuoį šoksime Mes dviese po žvaigždžių lietumi! Tu kvepi visa gardžiu medumi. Tai kvėpaliukai Tavo nauji! Neseniai Tu juos turi, vistiek man patinki kokias esi! Mums patinka tokia naktis šviesi, maudytis į jūrą mane vėdi, ji dabar yra vėsi, nes Mūsų kūnai karšti!

Dabar jūra, kaip niekada yra rami, vienintelė žvaigždutė danguje Tu man esi! Džiaugiuosi, kad mane Tu brangini, sėkmė Mus lydi amžinai, nebaisūs Mums pikti blogosios burtininkės kerai, nugalėsime juos kartu Mes lengvai! Į pagalbą atskubės Mums amūrai ir balti meilės angelai. Amūrų strėlės negailėstingos burtininkei jokiai, net blogai. Nakties žaisme Mums groja žiogai, toli girdėti jų aidai. Nebaisūs Mums net negailėstingi žaibai!

Šoksime Mes dviese po žvaigždžių lietumi. Mes būsimė prie viens kito labai arti, arti. Nuo Meilės Mūsų kūnai įkaitę bus karšti. Į savo Meilės guolį šią naktį Tu mane kvieti. Viens kitam Mes tapom labai artimi. Myliu Tave labai visa savo širdimi. Tikiu tvirtai aš Mūsų bendra lemtimi. Viens kitam Mes būsimė amžinai ištikimi. Aistringomis glamonėmis iš proto Tu mane vėdi. Matau aš iš akių, kaip manes Tu stipriai geidi. Iš toli jaučiu, kaip saldžiu medumi Tu kvepi.

Tu esi begalo saldi. Į Meilės nektarą panaši. Su manim visą naktį glamonėtis Tu gali. Pavydi Mūsų tyros Meilės įsimylėjaliai visi. Žinau, kad viens kitam Mes esam sutverti. Mūsų tarpusavio santykiai yra labai tvirti. Nebaisūs Mums net žvilgsniai svetimi. Maudysimės dviese po vasarišku lietumi. Susijaudinu labai, kai mane apkabini. Su manimi Tu Meilės šalyje gyveni. Į Alisą iš stebūklų šalies Tu labai panaši. Kerinti žvilgsnį Tu turi. Į Meilės labirintą tik su manim eini!

Geltonkasė, melynakė, Meilės deive Tu esi. Be manes gyventi Tu visai nebegali. Nuo mano būčinių saldžių Tu visa tirpsti. Betkoki vyrą suvilioti Tu gali. Tvirtą ištikimybę iš mano pusės Tu jauti. Tu žinai, kad šiam pasaulyje man vienintelė Meilė esi. Nuskrido mano mintys tenai kažkur toli. Savo sapnuose kasnakt Tu mane regi. Būti su Tavimi man svaja yra nereali. Mano būčinius dar iki siol Tu dar jauti, nors as dabar esu toli. Greit gryšiu Mano meile, ko gi Tu verki!?

Ant skruosto rieda ašarų skaidri į neįkainuojamą deimantą ji yra panaši. Nuo glamonių Tu visa virpi. Mūsų skruostai nuo aistros pasidarė raudoni. Kaip laukiau aš tokios jausmų audros, įsivaizduoti net negali. Svetimiems vyrams Tu nepasiekiamas esi. Saldaus Meilės gėrimo išgerti Tu ketini. Nuo nekaltos Meilės Mes esam, kaip girti. Apsuko Tavo galvą mano jausmai labai šilti. Kai esu toli, jaučiu, kai žvilgsniu mane lėtai nurengi. Žinau, kad mano nuogo kūno Tu pasiilgsti!

Užplūsta mane šilti jausmai net tada kai oro būčinį man siunti iš toli! Sušokti gundantį vyliotinį tik dėl manęs gali. Tavo kūno oda yra labai švelni. Neįsivaizduoji, kaip man Tu patinki. Ir nesvarbu, kad karalienė Tu man neesi. Iki Mūsų išsvajoto pasimatymo liko žingsniai tik keli. Atsukti laiką į priekį Tu gali, bet tai nepadės, laukti Mūsų pasimatymo vistiek reikės. Greitai dvylika valandų suskambės. Eiti vienai miegoti į lovą Tau reikės! Širdis be manęs liūdės!

Mūsų jaukiame kambaryje visada naktį žvakutės švies. Tokia romantika betkokį liūdesį nugalės. Jei aš Tavęs neteksiu man labai širdyje skaudės. Net kitos moters begalinė Meilė nepadės! Mano akyse Meilės spindesys išblės. Bijau labai aš vienišos erdvės. Net amūrai daugiau man nepadės. Visos žvaigždutės danguje net liūdės. Į liūdesio šalį mane piktoji burtininkė kvies. Savo keriais mane piktoji burtininkė pakerės, kad niekas taip manęs ir nemylės!?

Neužilgo miškuose mėlynos žibutės sužydės. Romantikus jas skinti kvies! Greitai Mūsų jaukus namai žibutėmis kvepės! Pilna, didžiausia vaza žibučių stovės. Visur mano karštą Meilę Tave lydės! Akytės iš Meilės pas Tave net tamsoje žibės. Meilės švyturiai visas kopas apšvies. Bus man labai liūdna ir nyku, kai svetimas vyras Tave glamonės. Kopose labai yra tylu, Tavo lėtą kvėpavimą net girdžiu. Jūroje bangų nėra jokių. Nakvosime ant kopų šianaktį Mes kartu!

Tu net neįsivaizduoji, kaip noriu Tavo lūpų, saldžių, nepasiekiamų ilgai lauktų! Gal apsukti galvą pakaks manų, nepaprastų kerų! Kolkas Tave nurenginėju aš tik savo mylinčiu žvilgsniu. Mūsų Meilėje yra daug paslapčių, galbut rytoj atsiversi man visa Tu. Tave aš pas save kviečiu užkimusiu balsu. Kai nėra šalia Tavęs, pas mane širdyje tamsu ir nyku. Trokštu aš apkabinimų Tavų švelnių. Užmigti Tavo glėbyje aš dabar geidžiu. O gal tai neįvyks jokia būdu!?

Kas laukia Mūsų vienišų širdžių? Reikia klausti amūrų išdydžių. O gal atsakymą į šį retorinį klausimą žinai tik Tu?! Šiandien visą glėby rožių raudonų Tau aš nešu! Atsargiai saugokis rožių aštrių spyglių. Savo gelėmis Tave stebinu ne kartą.

Einam pasivolioti Mes kartu sniege tą žiemą baltą. Nesvarbu, kad dabar lauke labai šalta. Pagauk rankomis Tu snaigė baltą. Ir nepaleiks kol ji neištirps. Mūsų Meilės vaisius tuoj prisirps. Pavasarį baltas sniegas nutirps...

Mūsų saldžios lūpos, žvakių šviesoje sulips. Žvakių šviesa Mūsų kambaryje tik ryte nusilps. Dar karštesnė Meilė ateityje Mums gims. Meilės vardu Taves niekas nebevadins, tik mano rankos Tave apkabins! Tavo jautriausias kūno vietas mano glamonėmis Tave padabins. Nuo netikros Meilės Tave amūrai apgins! Nakties žaisme Mūsų abiejų balsai nutils. Ryte skaisti saulė į dangų pakils. Šiluma ji lepins vasaros dienomis. Dangus vel pasipuoš ryškiomis žvaigždėmis...

Aš vėl mintimis skubu pas Tave. Noriu, kad šypsena atsirastų Tavam simpatiškam veide ir ji nedingtų niekada! O Meilės Deive, būk mano gyvenimo Tu bendra pakeleive. Būk mano Meilės jūros amžina jūreive. Daug vyrų, Tavo nepasiekiamo, seksualaus kūno geidė. Tu jiems likai tik paprasta gyvenimo praeivė. Mūsų tyros Meilės kreivė yra kaip niekada aukštai. Paveikė Tave mano viliojantys kerai. Atsilaikyti jiems misija neįmanoma yra. Tyla - gera byla, jei tyli-reiškiš Myli?!

Mūsų tyros Meilės prasmė yra labai gyli, vėl į šaltą, ramią jūrą ne viena brendi, už rankos Tu mane lėtai vedi. Glamonėtis jūroje su manimi geidi, na ir kas, kad Mūsų nuogi kūnai yra labai karšti. Net jūra vėsi Mums visai nebaisi. Mes esam jūroje vienui vieni. Nuo Mūsų aistros užgeso švyturiai visi. Delto Mes jaučiamės visai nekalti. Kodėl Tu savus jausmus, nuo manes taip slepi?! Nebūsime niekada Mes viens kitam svetimi. Eime į kopas grožėtis žvaigždėtu dangumi...

Nuo jūros tokios atvėso Mūsų kūnai begalo karšti. Mano Meile, begalo man brangi esi. Tu vėl šalia manęs užmigti ketini. Savo būčiniaus mano liūdesį skandini. Jisai dabar yra labai toli. O man įdomu ką gi Tu viena namuose veiki?! Tikiuosi visai Tu neliūdi. Vėl greitai Mes būsime prie viens kito labai arti! Brangiausia žvagždutė, mano širdyje esi! Na ir kas kad dabar Tu labai toli. Vistiek mano šilumą iš tolo Tu jauti. Į begalinę, tyrą Mūsų Meilę Tu tvirtai tiki...

Ramunę baltąją, išbūrė laimę man ir nesugrįš man liūdesys niekada. Ramunės žydi po langais. Mes būčiuojamės įraudusiais žandais ir mėgaujamės skaisčiais, vasariškais saulės spinduliais. Apkabink mane švelniai, kiek galima laukti man to po galais. Apsikabinę Mes lauksim kol žvaigždėta naktis ateis. Tuoj saulė nusileis, dieną naktis pakeis. Šoksime Mes dviese po žvaigždėtu dangumi, kol naktis Mums leis. Ne vienas vyras Tavęs geis. Apklosiu Tave ramunės žiedlapiais...

Lis vasariškas, Meilės lietus protapiais, tikiu, kad ateis ta diena, kai mėgausimes būčiniaus kol saulė patekės. Kerinti šypsena Tavam veide spindės, ji visą liūdesį ims ir nugalės. Mūsų tyra Meilė niekada neblės. Tikiu, kad mano nekalti kerai man padės. Mūsų Meilės švyturys dar ilgai žibės. Mūsų Meilės laivui jūroje pasiklysti neleis. Mano karšta Meilė Tau šilumos širdy suteiks! Sužeista širdis Tava greit pasveiks...

Tyros Meilės diplomą amūrai Mums įteiks. Nuskrido mano mintys kažkur labai toli. Norėčiau būti dabar Tavam šiltam glėby, tikiuosi būdama viena Tu neliūdi. Galbūt mane pabūčiuoti susitikusi Tu geidi, bet kažkodėl Savus jausmus nuo mane slepi. Juk žinai, kokia brangi begalo man Tu esi. Po kopas vaikščiosim abu nuogi. Būsime be galo artimi ir laimingi širdimi.

Tave apklošiu aš žvaigždėtą naktimi. Viens kitam šiandakt būsim Mes ištikimi. Tvirtai tikiu Mūsų bendra ateitimi!

Kadaise Mes buvome viens kitam svetimi, klaidžiojome neapšviestu labirintu būdami vieniši... Gyvenome Mes vien optimistiška viltimi! Jaučiau aš savo širdimi, kad greitai sutiksiu aš Tave, maudysiuosi glamonių jūroje su Tavimi drauge. Pakelsiu aš nuotaiką Tavo raudona rože. Dabar yra šalta žiema, neauga žibutės dar manam sode. Kada gi Tave pamatysiu aš savam erotiniam sapne. Malonu būtų Tave matyt net pilkam kine, Tau tinka skaisti šypsena Tavam, simpatiškam veide.

Mes maudysimės dviese didelioje sūkūrinėje vonioje, ne nuogi o su drabužiais! Pavydi Mums net didžiausi, neišskiriami meilužiai... O Mes niekada nebūsime meilužiais, nes perdaug mylime viens kitą ir nervingus Mums žvilgsniai svetimi, įtūžę. Liūdesio burbulai pas Mus jau yra seniai sudužę. Geismo Audra pas Mus jau praūžė. Ošė net miškai vieniši nuo Mūsų Meilės tyros, amūro lankai jau seniai sulūžę. Kas Tave paguos jei ne aš. Kas Tau gyvenimo palydovą atstos jei ne aš!

Tikiuosi nepamirši manas eiles visas ir Mūsų nekaltas glamones. Jos nuves į aistrų erdves. Jauki šviesa Mūsų lange dar neužges. Mūsų Meilės vaisius dar labiau subręš. Amūrai prie jo svetimų žvilgsnių tikrai neprileis. Mūsų akyse net tamsią naktį amūrai akių nenuleis. Tamsos visai nebus ištisus metus. Tavo būčiny saldus, kaip vasaros medus. Tavo būčiniai gundys mane dar labiau, man malonu, kad Tau aš patikau. Džiaugiuosi, kad Tave aš sutikau. Iš pirmo žvilgsnio aš Tave pamilau...

Į Meilės bedugnę aš vienas kritau, ten tamsu, net dugno nematau. Kas bus toliau, liūdno pabaigos aš bijau. O ko Tu bijai mano Meile brangi. Juk žinai, kaip man Tu patinki. Savo meilučių tik mane vadinki, švelniai apkabinki. Salžpiu būčiniu mane Tu vėl padabinki. Palikt mane neleis mano kerai stebuklingi. Mūsų Meilę prižiūrės Amūrai išmintingi. Nuskinki dėl manęs žvaigždutę nuo dangaus, nebijok naktis Tavęs nebus. Mūsų pasimatymas greitai vėl išauš!

Nuo mano saldžių būčinių Tavo skruostukai vėl nuraus. Mūsų mintys apsikabinti vėl keliaus. Noriu aš lėto šokio su Tavimi svaigaus. Noriu aš Tavo nuogo kūno švelnaus. Tavo kūno be manęs niekas negaus. Trokštu Tavo aromato aš kvapnaus. Liūdesys pas Mus gyliai, viduje tyliai snaus. Kada gi šoksime Mes dviese Meilės lietuje?! Tikiuosi tai įvyks netolimoje Mūsų ateityje. Mano mintyse Tu liksi amžinai. Aš Tau sakiau, tai jau seniai. Tavo vardas skamba labai gražiai...

Aš Tave nurenginėsiu žvakių šviesoje labai lėtai. Mums skubėti nėra kur tikrai. Apie įntymią Mūsų akimirką aš svajojau jau senai. Pradžioje Tu su manimi nedrąsi buvai, o dabar Meilės deive Tu tapai... Kai Tave aš glamonėjau švelniai, malonumą Tu jutai. Į orgazmo šalį su manim Tu skridai. Mūsų Meilės aitvarai yra pakilę labai aukštai. Tau dėkosiu aš už tai amžinai! Tau patinka miegoti su manim nuogai. Prie manęs naktį arti buvai, tik ryte pabudai, saldžiai pabūčiavai!

Pirmą kartą kai mane Tu pamatei, netikėjai, kad įsimylėsi mane taip karštai. Tą pažinties dieną švietė skaidrūs saulės spinduliai. Pirmą kartą nedrąsiai Tu mane būčiavai, Tau patiko mano lūpos, kūno virpėjai aš pajutau tikrai. Pabūčiavusi saldžiai, švelniai mane Tu apkabinai. Ne vieną vyrą savo gundymo menu skandinai. Bet mane pasirinkai, tvirtai žinau, kad Tu neapsirikai! Tyri yra mano jausmai, tik Tau vienai... Sakau Myliu, tik Tavo būčinių geidžiu ir apkabinimų ilgų!

Tik su Tavimi pasimatymų aš visada nekantriai laikiu! Savo balsu visą tylą aš nutraukiu. Tavo kerinčio žvilgsnio aš sulaukiu. Savo žvilgsniu šiltu tik Tave aš patraukiu... Nenuvyski Mūsų Meilės gėlė jokių būdu, man bus labai graudu! Nepatikėsi, bet pasiilgau Tavų mėlynų akių. Be Tavęs labai liūdžiu ir kai nėra šalia Tavęs, man užmigti labai sunku, tikiuosi greitai laiku, Mes užmigsime kartu. Įdomu ar to nori ir Tu?! Netylėk ir baimę nugalėk, padėk man nugalėti liūdesį...

Tas liūdesys tūno pas mane gylyje viduje. Norėčiau Tave išmaudyti aš meduje. Būtu labai saldi Meilė Tu mana. Man Tavo būčinių niekada nebus gana! Tu su manimi būsi amžinai jauna ir labai mylima. Tu mano gyvenime esi visada labai laukiama. Į Meilės šalį skrisim tik su Tavimi drauge. Ryškiausia žvaigždutė esi manam danguje. Šilti jausmai nutūpė mano širdyje. Džiaugsmas niekada negęs Tavo akyse. Nebebus ašarų sūrų Tavo skruostuose. Žydės žibutės Tavo didelėje vazoje.

Tu visada buvai ir liksi mano svajose. Tu Nori paskęsti mano mintyse. Greitai vėl Mes būsime drauge! Maudysimės apsikabinę Meilės lietuje. Būsime abu Mes labai šlapi, bet nepaprastai laimingi. Mes esam labai viens kitam reikalingi. Prieš svetimus žvilgsnius esame Mes abu labai galingi. Galbūt esam mes labai skirtingi, bet sakoma yra, kad priešingybės traukia labiau! Ateiki prie manęs Tu arčiau, pabūčiuoki mane kuo saldžiau. Nuo Tavo saldžių būčinių aš labai išraudau!

Tavęs aš visada klausau, nes prarasti Tave labai bijau. Tik Tau vienai eiles šias rašau. Nuo Tavo viliojančio žvilgsnio aš apšalau. Tikiuosi esu aš skirtas tik Tau! Tavęs nei karto aš nesapnavau. Lengvai pasiekiamas aš Tau buvau. O Tu mane sapnavai? Kur Tu visą tą laiką buvai?! Tavęs ieškojau aš senai, o susitikau visai nelauktai! Pražioje nepasiekiamas man Tu buvai, bet poto mane saldžiai būčiavai. Žinau per pirmą pasimatymą Tu tai padaryti norėjai, bet nedrįsai...

Tave vieną myliu labai karštai, net labiau už šiltą, vasarišką dieną. Mūsų jausmus pradžioje skyrė nematoma siena. Užmigti su Tavimi norėčiau net ant kvepiančio šieno! Nesvarbu kur, svarbu, kad su Tavimi. Būsime kartu, būsime dviese Mes nevieniši, jaučiu tai aš sava, begalo mylinčia širdimi. Pavirsiu aš negęstančią ugnimi. Apklosiu aš Tave savo glėbimi. Iš paskos plasnosiu aš su Tavimi. Būdama su manimi neišblėstančią šilumą Tu visada jauti.

Į Mūsų begalinę, tyrą Meilę Tu tiki. Juk žinai, kad vienintelė man Tu esi! Noriu matyti Tave šalia savam sapne! Kažkodėl, tas sapnas neaplanko mane! Tikiuosi traukiu aš Tave kaip vyras! Tau esu aš vandens gurkšnis tyras! Vanduo, kaip karšta Meilė ir šilti jausmai Mums yra labai reikalingi. Tikiu, kad Mums šie metai bus sėkmingi. Žinau, kad Mes esame per daug skirtingi! Bet sakoma yra, kad priešingybės traukia daug labiau. Kuo toliau, tuo tampa saldžiau būčiuoti lūpas Tavas!

Per Valentino dieną Mes būsime apsikabinę kine. O gal paskęs Mūsų kūnai nakties žaisme. Kai norėčiau aš užmigti su Tavimi žvakių šviesoje, turbūt manau, kad tai kolkas gali būti tik manam sapne! Tu mano akyse esi pati brangiausia gėlė, kuri niekada nenuvys, jos gyvybę mano tyra Meilė palaikys! Esu aš pats stipriausias Meilės karvedys, mano jausmų Tau jau niekas nebesuvaldys! Mėgautis viens kitu Mums niekas jau nebetrukdys. Tavo akys man pasako, kad Tau aš patinku!

Be Tavęs mano Meile būti man labai sunku, nes vienas labai liūdžiu! Dažnai į liūdėsio šalį aš skrendu. Be Tavo saldžių būčinių aš jau gyventi nebegaliu! Padovanojau Tau aš rožių raudonų. Nurenginėju Tave kolkas tik nekaltu žvilgsniu. Akimirksniu Mes vėl būsime kartu šalia. Tikiuosi ir Tu dažnai galvoji apie mane! Juk žinai, kaip aš Myliu Tave. Kada gi susapnuosiu aš Tave savam sapne! Vientintėlė žvaigždutė man esi, manam ryškiam danguje. Paskęsiu aš Tavose mintyse!

Tavo akyse neblėsta akių spindesys, net ilgesys Tau visai nebaisus. Nepamiršiu niekada aš būčinius, Tavus saldžius. Mūsų Meilės gėlė niekada nenudžius. Juos žiedlapius visus laistys Meilės lietus. Meilės gėlės net uraganas nenupūs. Nes ji turi aštirus spyglius ir saldžius vaisius. Kas ateityje laukia Mus?! Tyra Meilė sujungė Mūsų likimus vienišus. Greitai pavasaris aplankys Mūsų mylinčias širdis. Greitai skaisti saulė šildys Mūsų kūnus įkaitusius nuo geismo aistros.

Nuo žvakių šviesos romantika visą liūdesį užgoš. Glamonėsime Mes iki ryto aušros. Nuo ryto vasariškos rasos Mūsų kūnai bus šlapi. Mano Meile, Tu man labai patinki. Tu esi visa labai saldi, tikiuosi mano kūno Tu geidi! Į Mūsų begalinę, tyrą Meilę Tu tiki. Gera man labai, kai mane apkabini. Jaučiu, kai visa Tu virpi. Į glamonių jūrą kolkas tik mintyse su manimi plauki. Tikiuosi Tu visai neliūdi ir manęs pamiršti net neketini. Tavęs taip pat pamiršti net neketinu...

Ką Tu mano Meile jauti, kai Tavas lūpas aš liečiu? Tau būčiuotis su manimi taip pat yra saldu. Aplinkui danguje labai daug žvaigždžių, viena iš jų esi Tu! Nepatikėsi, bet pasiekti aš Tave galiu. Viskas tikra, tai ne mano išsvajoti sapnai, ne kartą Tu arti manęs buvai, ne kartą mane Tu apkabinai ir būčiavai. Mano saldžių lūpų skonį ne kartą Tu jutai. Su manimi laiminga Tu buvai, tokia ir liksi amžinai! Sakau Tau nuoširdžiai! Prašvitus aukštai danguje pasirodė paukščiai.

Tie paukščiai vadinami Meilės vardu. Būdamas su Tavimi aš pavirstu visada į tą paukštį, kuris pakyla į svaigų aukštį. Žinau, kad Tu aistringai bučiuoti mane trokšti. Tu nuo manęs tikrai netolsti, o atvirščiai artėji vis labiau, būčiuoji mane vis karščiau, apkabini mane vis švelniau. Labai šiltus jausmus aš Tau pajutau. Ir nieko aš visai nebijau. Žinau, kad aš Tau patikau. Kai susitiksim būsime vienas kito dar arčiau. Jau seniai aš Tavęs ieškojau ir pagaliau radau!

Ne kartą į liūdėsio ir vienatvės šalį aš skridau. Bet štai išėjimą iš tos liūdėsio ir vienatvės šalies aš radau. Žinojau, kad nieko neįmanomo nėra, žinojau, kad tyra Meilė kažkur yra visai šalia. Su Tavimi, net ši žiema man nėra šalta, nes Tu begalo esi su manimi šilta. Pavasaris jau visai šalia, greitai žolė bus visa žalia. Galėsime pasivaikščioti žvaigždėtą naktį Mes drauge! Tavame veide neblėsta kerinti šypsena, ji labai nuoširdi. Tos šypsenos nepamiršiu niekada!

Tik apie Tave aš galvosiu visada ir net Tada kai naktį aš miegosiu. Tavo gyvenimo kelią aš rožėmis nuklosiu, ant rankų aš Tave nešiosiu. Bet kokį liūdesį aš nuginkluosiu. Savo stebuklingais kerais ne kartą aš pasinaudosiu. Tavo sudužusių širdelę savo šiltais jausmais aš suklijuosiu. Meilės gėlės Tau dovanosiu. Savo romantiškas eiles aš deklamuosiu. Save visą aš Tau padovanosiu! Tave vieną, kaip niekad saldžiai būčiuosiu. Savo nekaltomis glamonėmis Tave visą apklosiu!

Ir tik Tau vienai šie meilūs žodeliai skirti!!! Pamilome viens kitą, dėlto Mes esame nekalti... Užliejo mane, kaip niekada jausmai šilti. Jaučiu, kaip nuo mano saldžių būčinių Tu tirpsti. Nuo švelnių apkabinių Tu visa virpi. Tu man esi labai brangi! Prieš Tave jokie brangiausi turtai yra nieko verti... Tik Tu viena, taip saldžiai būčiuoti mane gali. Juk žinai, kad man labai Tu patinki. Esu labai dėkingas Tau, kad su manimi Tu susitinki. Paskendinki mane glamonių jūroje!

Nedaug laiko Mes pasimatymams turime. Į Mūsų santykius gražius, Mes labai rimtai žiūrime. Visus amūrus žūtbūtei kovai Mes abu subūrėme. Tvirtus šiltų jausmų pamatus Mes abu sukūrėme. Ant intymios bedugnės krašto Mes abu atsidūrėme. Vienišais likimais Mes abu susidūrėme. Meilės židinių savo romantiškame kambaryje Mes abu užkūrėme. Meilės kerais viens kitą Mes abu užbūrėme. Ir džiaugiamės labai Mes, kad viens kitą Mes turime. Meilės aitvarus į dangų Mes išleidome!

Ne vieną vakarą Mes abu linksmi praleidome. Iki intymios akimirkos viens kito dar neprileidome... Į dangų Meilės paukštę Mes abu visiems laikams išleidome. Pažinti Mes abu viens kitą po truputį bandome. Kai saldžiai būčiuojames Mes ore sklandome. Mūsų širdyse svetimiems jausmams vietos nėra ir jos nebus niekada. Tvirtai žinau, kad kažkada Mes miegosime apsikabinę kopose žvaigždėtą naktį. Juk Tu žinai, kad moku laukti. Juk žinai, kad trokštu Tavo glamones gauti!

Trokštu tik Tavo Meilės jūroje visą savo liūdesį nuplauti. Tik Tu viena gali mano svajones skalauti. Tik su manimi į stebuklingą Mūsų Meilės šalį gali Tu nusigauti. Tik Tau vienai savo Meilės vaisiaus duosiu aš paragauti. Tik su Tavimi eisime žvaigždėtą naktį Mes kartu uogauti. Poto bandysime Mes kartu auksinę žuvelę pagauti. Su ja nesiruošiame Mes abu draugauti, nes galime tris slaptus norus iš jos gauti. Geismų patranką tik su Tavimi aš pasiruošęs iššauti...

Tik dėl Tavęs visą kariauną aš galiu nukauti. Kaip gera man su Tavimi draugauti, kiekvieno pasimatymo nekantriai laukti. Tavo vardą visam pasauliui šaukti. Mūsų šiltų žvilgsnių niekam nepavyks pagauti! Mūsų Meilės gėlės niekam nepavyks išrauti. Mūsų tyra Meilė nesiruošia išsikrauti. Mūsų stalai Meilės saldumynais nukrauti. Mūsų šilti jausmai viens kitam nenustos augti. Mūsų jausmų saldumo viens kitam net Meilės fėja nedrįsta pranašauti...

Tu kvepi labai skaniai, Tavo kūno kvapo nepamiršiu dar ilgai. Klasingame Meilės labirinte neleisiu Tau klaidžioti vienai. Kitas moteris aš būčiau šaltai. O Tu ką jutai kai kitus vyrus būčiau? Ne vienam vyrui Tu širdį sudaužei. Dėlto esi Tu nekalta tikrai. Nebuvai Tu jiems skirta... Žinau greitai iššauš Mūsų intymi akimirka ilgai laukta. Tik Tu nepyk ant manes, beprotiškai pasiilgau aš tik Tavęs. Ir kur Mūsų tyri jausmai Mus nuves. Tūbūt į stebuklingas erdves!

Gaudysime Mes dviese žvaigždėtą naktį laukuose Meilės peteliškes.Plauksime Mes dviese su dviviečiu laiveliu į aistrų upes.Tas laivelis turi dideles bures, jį vėjas į negyvenamą salą nuplūkdys.Mūsų Meilės burbulo niekas nesudaužys.Mano glamonės po visą Tavo nuogą kūną išsilakstys. Skraidys, skraidys Mūsų Meilės paukštė aukštai ir švies jai skleistūs, pavasariški saulės spinduliai.Gera man labai net tada kai oro būčiniai mane būčiavai.O sutikai mane nelauktai...

Nuo Mūsų karštos Meilės užaugo Mums dideli sparnai.Mes tapome viens kitam įsimylėją angelai.Mano Meile kur gi Tu ankščiau buvai???Kad mane sutiksi Tu net nenumanei.Atsiduosim Mes abu ateičiai Mūsų bendrai.O gal ateity aplankys Mus abu gandrai.Įdomu,ką gi Tu apie gandrų manai?Kaip ankščiau manęs Tu nesutikai,juk visai arti manes buvai.Man padėjo paslaptingi kerai,dėlto antroji puselė Tu man tapai.Mes viens kitam skirti.Mūsų jausmų laukia labirintai ilgi!

Panelė iš Justiniškių rajono verta milijono.Ji yra graži be proto.Noriu labai Tavo būčinio aš saldoko.Tavo nepaprastas grožis gali bet kokį vyrą išversti iš koto.Meilės vadovėliai Mylėti Mus moko.Mūsų Meilės vaisius manau jau prinoko.Noriu Tavo nuogo kūno švelnoko.Galbūt ta akimirka Mūsų toloka.Mums amūrai Meilės šokį abiems šoka.Bus laikas pasveikinti Tave su gražia proga.Tu esi prisirpusi, kaip Meilės uoga.Savam erotiniam sapne matau Tave aš nuogą.

Nuo tų erotinių sapnų man rauna stogą.Be Tavęs man yra labai liūdna ir bloga.Tyra Meilė nepraeis, ji niekada nedings, tai juk ne sloga.Gaila, kad dabar yra šaltoka, norėčiau aš žvaigždėtą naktį maudytis su Tavimi Meilės jūroje.Tavo kerintis žvilgsnis mane užbūrė.Amūro strėlės mano širdy jau pradūrė.Mano viduje šilti jausmai geismų audrą jau sukūrė.Išskleisim Mes didelę Meilės laivo burę ir plauksime ten, kur neesam niekada buvę.Mūsų liūdesys amžinai pražuvęs.

Mūsų tyri jausmai viens kitam Mus ves į pasakų šalį.Tu net neįsivaizduoji ką Mūsų nekalta Meilė gali.Ji nugali bet kokius liūdesio karus.Nuo tyros ir nekaltos Meilės naktį tampa žvaigždėtas dangus.Mūsų romantiškų žvakių šviesos niekas neužpūs.Net tornadai užklupę Mus.Virtuali erdvė sujungė Mūsų likimus bendrus.Mūsų Meilė saldi, kaip vasariskas liepų medus.Ši Mūsų Meilė ne muilo burbulas ji niekada neduš.Kas Mūsų bendroje ateityje bus niekas nežino.

Tavo šilti jausmai man, mane taip niekada neskendino svajose.Ar dažnai aš esu Tavo mintyse? Gali neatsakyti,matau,kaip sunku Tau savo aistras suvaldyti,jaučiu,kai būdama su manimi Tu pradedi skraidyti.Tu man visada liksi brangiausia Mažyte.Nesvarbu,kad Tu jau didelė mergytė.Vienatvės lapai nuo Mūsų medžių jau nukritę.Nuo Meilės viens kitam Mes esam abu apgirtę.Mūsų tiltai į širdys jau nuvirtę.Mūsų Tyra Meilė, net stipriausią vyrą pravirkdė...

Mūsų balsai nakties žaisme didžiausius įsimylėjalius nutildė.Mūsų kerintys žvilgsniai šiltus jausmus sulipdė.Tavo Meilė man visus ledus mano širdyje ištirpdė.Apkabinki mane stipriau, einam į Meilės klastingą labirintą kuo greičiau.Greitai vėl būsime prie viens kito dar arčiau.Džiaugiuosi, kad Tau aš patikau, toks koks esu.Kai nėra Tavęs šalia tyliai aš liūdžiu.Kartais į liūdesio šalį laikinai aš skrendu, kai su Tavimi susitinku tada į Meilės šalį vėl grįžtu.

Dėl Tavęs perplauksiu didžiasias, banguotas marias, pasieksiu negyvenamas salas. Stosiu į žūtbūtinės kovas. Dainuosiu prie Tavo langų serenadas savas! Ir tai viskas tik dėl Tavęs! Tavoji tyra Meilė į stebuklingą Meilės ir pasakų šalį vėl mane nuves! Tu esi mergaitė iš mano pasakos vaikystės! Aidas Tavo vardą dar ilgai kartos. Noriu Tavo geismo ir glamonių audros! Dėl to, net nekalti amūrai pasiaukos. Kokios švelnios Tavo rankos. Gera, kai jos švelniai apkabina mane!

Amūrai jau nebedrįs niekada į Mūsų mylinčias širdis iš lankų šauti. Tu mane vis labiau imi beprotiškai traukti. Bet kada, kai Tau bus liūdna gali Tu savo viliojančiu balsu mane pašaukti. Mano saldžių būčinių Tau nereikės ilgai laukti. Rytoj vėl Mūsų šilti žvilgsniai susitiks, abejingų dėlto tikrai neliks. Susitikus su Tavimi liūdesys mane vėl paliks. Ir nesvarbu kas nutiks aš būsiu su Tavimi amžinai. Nebaisūs man pikti milžinai. Nuo Meilės dideli mano sparnai!

Žaisk, žaisk, žaisk su manimi aš Tavo, nuo aistros įkais nuogas kūnas mano. Mano akys žvakių šviesoje Tave tyliai gano. Išgerkime abu Mes nekaltos Meilės šampano. Išmintingi Amūrai apie tyrą Mūsų Meilę tikrai nusimano. Kaip norėčiau Tavo glamonių fontano. Toskano saulė įkaitins Mūsų kūnus saldžius. Niekada man Tavo Meilės per daug nebus. Norėčiau aš matyti Tavus sapnus. Tavo balsas labai skambus ir be galo švelnus. Jis pasiekia net atokiausius krantus...

Vienai . . .

